

Llorenç Capdevila presenta 'Sota la pell', una novel·la de gènere negre i tall clàssic narrada a dues veus

Tatuatges, morts i crisis personals

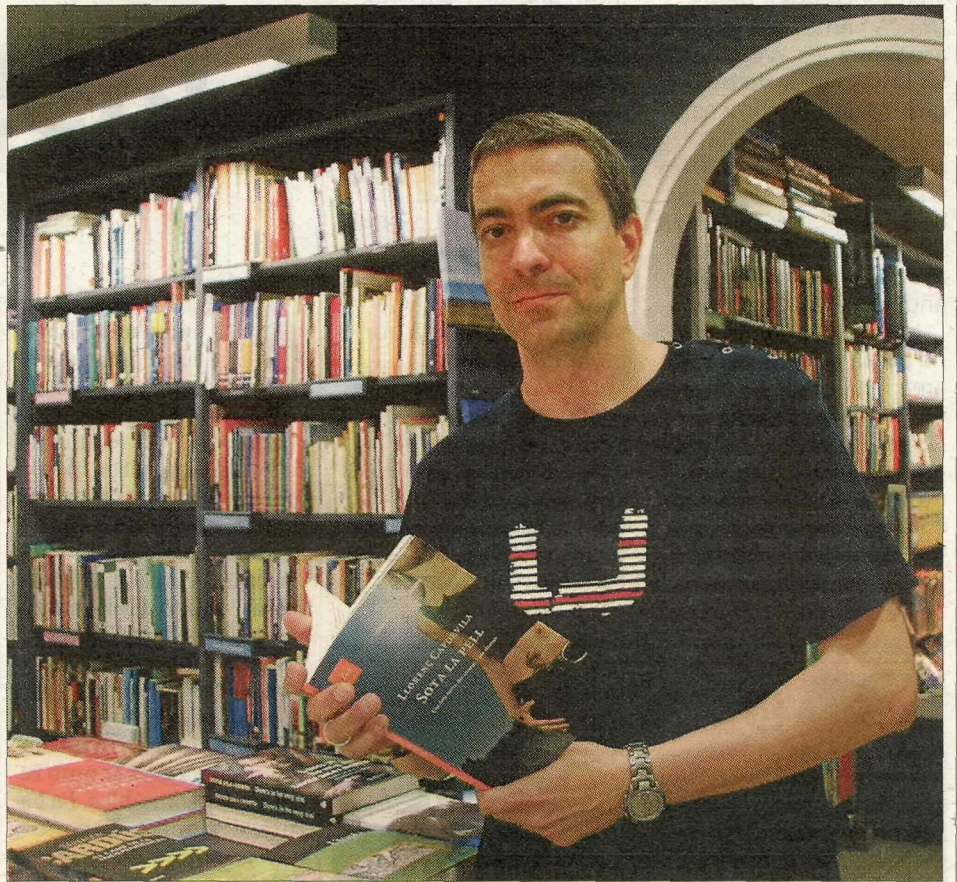
Lluís Llorc
BARCELONA

Llorenç Capdevila (Alpicat, 1969) és filòleg i treballa de mestre a Santpedor. Fins ara s'havia especialitzat en novel·les de gènere històric, com ara *El color del crepuscle* (premi Leandre Colomer 2001), *O rei o res!* i *Ànima de llop* (premi El Lector de l'Odissea 2004). També és autor de *Serrallonga, l'últim bandoler*, la biografia del llegendari personatge, i de la novel·la juvenil *El secret del bandoler*, amb què va guanyar el premi Gran Angular del 2007.

Però com ell mateix diu: "He hagut d'escriure molta novel·la històrica abans de poder escriure *Sota la pell*, que és més el que m'agrada llegir", tenint en compte que es va formar com a lector als anys 80 amb la novel·la negra clàssica, sobretot nord-americana, que es publicava a la col·lecció *La Cua de Palla*.

Basat en un cas real

La trama de *Sota la pell*, publicada per Proa, parteix d'un cas real: el 2005 va ser trobada a l'Eix Transversal una prostituta morta que duia un tatuatge. Una notícia publicada a *El Punt*, sobre la coincidència del tatuatge amb el d'un altre cadàver, va posar en marxa la imaginació de Capdevila. Tot i que l'obra és ficció, la tasca de documentació "no ha estat un esforç menor que amb les novel·les històriques anteriors. He investigat el món dels tatuatges, no per transformar-ho en una mena d'assaig, sinó per sentir-me segur a l'hora

Llorenç Capdevila ha publicat una novel·la basada en uns assassinats reals ■ JORDI GARCIA

d'ambientar la història". La documentació no incloïa fer-se un tatuatge: "El màxim va ser tallar-me els cabells en un local de tatuatges, res més".

"Ho vaig descartar molt aviat, però em vaig plantejar escriure una *A sang freda* catalana, entrevistant a la presó l'assassí en sèrie real, un camioner alemany. Ara ja no es podria fer, perquè es va suïcidar a la cel·la", explica l'autor.

Per Josep Lluch, editor de Proa, "no és una crònica periodística. Basant-se en fets reals, Capdevila munta una novel·la de gènere i tall

clàssic, però també té un component psicològic important". I és que el protagonista és un escriptor en crisi matrimonial i creativa que coneix a la carretera una prostituta polonesa que, a més, és drogoaddicta. El relat està estructurat en dues veus, la d'ell, "d'estil més directe", i la d'ella, "més lírica".

Autor i personatge

Capdevila fa alguns jocs metaliteraris, com ara fer ell mateix un cameo: "El protagonista té moltes coses meves, fins i tot una filla de la mateixa edat que

la meua, i per marcar una distància amb ell, de cara als que em coneixen, em faig aparèixer un moment". Per altra banda, "és cert que aprofito el component morbós del tema, però l'objectiu principal és retratar tots dos personatges i l'infern que viuen".

Demanat pel futur, comenta que "no tinc un projecte a llarg termini del que ha de ser la meua obra, més aviat escriu el que en cada moment em ve de gust". I tot i que l'hi han preguntat molts cops: "No tinc el telèfon de la model de la portada", confessa somrient. ■